

Περίληψη

Η φιλοδοξία της προτεινόμενης διατριβής είναι η εξέταση της κρίσης, που αντιμετωπίζει το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα τουλάχιστον κατά τις τρεις τελευταίες δεκαετίες της ιστορίας του, εστιάζοντας στο ρόλο των οργανωμένων συνδικαλιστικών δυνάμεων μέσα σε αυτό και κυρίως στην περίοδο από το 1990 και μετά όπου φαίνεται να σταματάει ο άμεσος παρεμβατισμός του κράτους στα εσωτερικά ζητήματα του κινήματος. Στη συνέχεια θα εξετάσουμε προτάσεις συνδικαλιστικής αναζωογόνησης τόσο από τις διάφορες τάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος όσο και από την επιστημονική βιβλιογραφία και σε ποιο βαθμό έχει αυτή η αναζωογόνηση προχωρήσει στην πράξη και θα διερευνήσουμε αναλυτικά την περίπτωση του κινηματικού συνδικαλισμού βάσης που τα χρόνια της κρίσης έχει γνωρίσει σημαντική ανάπτυξη.

Το φαινόμενο του κινηματικού συνδικαλισμού στην Ελλάδα θα συγκρίνουμε με τα συνδικαλιστικά κινήματα βάσης της Ισπανίας, μιας χώρας με πλούσια παράδοση στο ρεύμα του κινηματικού συνδικαλισμού. Μέσα από τη μελέτη της βιβλιογραφίας, αλλά και έρευνα σε πρωτογενές αρχειακό υλικό (πρακτικά συνεδρίων, ανακοινώσεις σωματείων και συνδικαλιστικών παρατάξεων) θα επιχειρήσουμε να δούμε τις εξωγενείς και ενδογενείς αιτίες της κρίσης του επίσημου συνδικαλισμού και το αν οι κινηματικές μορφές συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορούν να αποτελέσουν μια εναλλακτική λύση για το ξεπέρασμα της κρίσης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Πέρα από τη βιβλιογραφική έρευνα και το πρωτογενές υλικό των οργανώσεων θα μελετήσουμε το φαινόμενο του κινηματικού συνδικαλισμού μέσα από ημιδομημένες συνεντεύξεις με μέλη σωματείων βάσης και κινηματικών συνδικαλιστικών κινήσεων σε Ελλάδα και Ισπανία ώστε να δούμε πως τα ίδια τα υποκείμενα των συνδικαλιστικών αγώνων κατανοούν και ερμηνεύουν τη δράση τους.